



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 54. Ecclesia Hispaniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum IX. electus nullas (*) esse has nuptias agno-
 A.C. 919. vit, & Mathildem, a Magno Witikindo
 genus ducentem, in tori consortem de-
 legit. Sigismundo Episcopo nemo illa
 ætate Germanis majori in pretio erat,
 quem Divinæ humanæque scientiæ, sum-
 mum ingenium, pietas & zelus Sacer-
 dotalis commendabant. Obiit anno
 nongentesimo vigesimo tertio, Henrici
 imperantis quinto, post susceptum Epis-
 copatum trigesimo.

§. LIV.

Ecclesia Hispanica.

In Hispania Rex Garcia, qui anno 910.
 Alphonso Magno successerat, Regnum
 non ultra annos tres tenuit, obiitque
 anno 914. Successit Garciae frater Or-
 dognus II. jam enim prius in Gallæcia
 Sampir. 63. rerum potiebatur, & Sedem Regiam tran-
 64. stulit Legionem, antiquam Romanorum
 Coloniam, & Civitatem Episcopalem,
 cujus Ecclesia Cathedralis SS. Petro &
 Paulo Sacra erat; quam ut Augustiorem
 redderet, Rex Ordognus tres eidem æ-
 des donavit, quondam sub Paganis Ther-
 mas,

(*) Istud omnino exploratum. Unde con-
 funditur Lutheri protervia, qui Doctrinam, &
 Disciplinam, in Saxonia sicut in tota Ecclesia
 tot Sæculis receptam, inaudita temeritate viola-
 re ausus est.

mas, & deinde sub Christianis Regum Sæculum X.
 Palatia. Ergo Fronimium Episcopum A. C. 919.
 illuc Sedem suam transferre, atque præ-
 sentibus illius provinciæ Episcopis dedi-
 cationem solemnî ritu peragi jussit. Au-
 ri argentique ex ærario suo vim magnam
 ad exornandum Altare liberaliter con-
 tulit, compluresque alias Ecclesias & fun-
 dos, ad Regale dominium pertinentes
 huic Sedi Cathedrali donavit. Exinde
 Principes in illa Hispaniæ parte imperan-
 tes, Reges Legionis dicti sunt.

Ordogno regnante Joannes X. Papa
 misso Compostellam Legato, qui suo no-
 mine S. Jacobi corpus veneraretur, lite-
 ras quoque deferendas commisit, ad Si-
 senandum Episcopum datas, quibus con-
 tinuas preces ad S. Apostoli tumulum
 pro Pontifice fundere rogabatur. Hac
 occasione, cum Episcopus quemdam
 Presbyterum cum responsoriis literis Ro-
 mam mitteret, eidem Rex Ordognus E-
 pistolas suas & munera pretiosa Papæ
 reddenda tradidit. Presbyter hic Lega-
 tus Romæ honorifice exceptus & libe-
 raliter habitus uno anno ibi versatus est,
 quo temporis spatium cum Romanis de
 Ritu Mozarabico, qui in Hispania vige-
 bat, disputavit. Is complures libros Ro-
 ma domum retulit & de omnibus, quæ
 viderat & didicerat, Sisenando Episcopo
 rationem reddidit. Cunctis deinde in
 Synodo

Sæculum X. Synodo ab Episcopis Hispaniæ mature
 A. C. 919. pensatis, eis visum est, nihil in suo Ritu
 reperiri, quod Fidei Catholicæ adverfa-
 retur; id solum statuerunt, se ritum Ro-
 manorum, quantum ad verba Consecra-
 tionis pertineret, sequi velle. Sisenan-
 dus Episcopus haud diu post senio con-
 summatus anno 920. vita functus & de in-
 de Sanctis adscriptus.

*Boll. 25.
 Maj. tom.
 17. p. 94.*

*Mabill. Sæc.
 V. art. 32.*

*Sup. Lib.
 XXXIX.
 §. 32.*

Sub idem tempus obiit S. Genna-
 dius Episcopus Asturigenis, olim Abbas
 Vergidensis, seu S. Petri de montibus,
 anno octingentesimo nonagesimo nono,
 a Ranulpho Episcopo Asturigeni ordina-
 tus. Hoc autem illud est Monasterium,
 quod S. Fructuosus Bracarenis in suo pa-
 trimonio circa medium Sæculi septimi
 fundaverat, postea usque adeo negle-
 ctum, ut locus ille in solitudinem abie-
 rit. Gennadius cum monachis suis agros
 desertos colere cœpit, muros restauravit,
 vineas, & arbores fructiferas plantavit,
 effecitque, ut ibi habitantibus Fratribus
 omnia necessaria suppeterent. Ranulfo
 deinde successit in Sede Asturigeni re-
 gnante Alphonso Magno. Tum anno
 915. Æra 953. Testamentum condidit,
 ex quo cognoscimus, quod complura Mo-
 nasteria a Saracenis destructa reparaverit,
 introducta S. Benedicti Regula. Porro
 plura etiam Monasteria iisdem libris sibi
 communibus utebantur, quos per vices
 sibi

fibi commodabant, ea conditione, ut ad illud Monasterium, cui donati fuerant, pertinerent. Codices vero in hoc Testamento nominantur sequentes: Psalterium, Comes, seu Liber Comitis, † Antiphonarium, Manuale Orationum, & † Liber qui Comes vocabatur. Passionum, id est, Acta Martyrum. Et memorati quidem libri, in singulis Monasteriis reperiebantur; at, quos mutuos sibi dabant, erant Bibliotheca, id est, Biblia integra, Libri morales in Job, Pentateuchum cum historia Ruth in uno volumine, Vitæ Patrum, Libri morales in Ezechielem, Prosper, Officia, forte S. Ambrosii, Libri de Trinitate, ut conjicere licet S. Augustini, Epistolæ S. Hieronymi, Etymologiæ, Glossemata, Liber Regularum, qui Collectio S. Benedicti Anianensis esse videtur.

Sæculum X.
A. C. 919.

† Liber qui Comes vocabatur.

Hi sunt Libri illo ævo in Hispania rarissimi. Gennadius dimisso ante annum nongentesimum vigesimum Episcopatu ad Monasterium, quod Silentianum dicebatur, se recepit, Sedemque Forti Monacho, Discipulo suo reliquit.

Sub finem Regni Ordogni II. pugna *Sampir.* adversus Saracenos commissa, Episcopi *p. 64.* duo, Dulcidius Salmanticensis, & Hermogius Tuyanus capti, & Cordubam perducti. Hermogius pro se obsidem *S. Pelagius.*

Hist. Ecclesiast. Tom. XIII. M. sub-

- Sæculum X.** substituit Pelagium nepotem suum, qui
A. C. 919. in carcerem coniectus, postea sub Ab-
 deramo Rege anno 925. Æræ 963. Mar-
p. 69. tyrii palmam consecutus est. Is non
Raguel ap. plures quam tredecim ætatis suæ annos
Baron. ann. numerasse, & jubente Rege membratim
 925. concisus fertur, quod ejus belluinæ libi-
 dini fortiter reluctatus fuisset. Eccle-
 sia S. Pelagii memoriam vigesima sexta
Mart. Rom. Junii, qua die passus est, veneratur. Or-
 26. Jun. dogno, postquam Sceptrum rotasset an-
 nis novem & dimidio, fatis functo, an-
Sampir. p. no 925. æra 963. successit Froila II.
 65. ipsius frater, qui non plus quatuorde-
Mariana cim mensibus coronam portavit. Bre-
VIII. c. 3. vissimi Regni causa Froilæ crimina fuisse
 putantur, unde etiam crudelis tyranni
 nomine notatur. Inter alios, Fronimii
 Episcopi Legionensis fratres interfecit,
 ipsumque immerentem in exilium eje-
 cit. Froila lepra contabuit successitque
 Alphonfus IV. anno 926. Æra 964. de-
 functi nepos, Ordogni II. filius.

§. LV.

Constantinopolitani reconciliantur.

- Post. Theo.** In Oriente Constantinus Porphyrogeni-
 2. 238. n. 6. tus, juvenis Imperator, puerorum mo-
 re præsentia matris suæ Zois delectatus,
 ab Alexandro patruo e Palatio pulsam
 revo-